****

VELEHRADSKÝ Z(S)PRAVODAJ

Vydává Správní rada (Trustees) Velehrad London (Reg. Charity No.1154836) a Velehradský výkonný výbor, pro potřeby českých a slovenských krajanů ve Velké Británii. Adresa: 39 Lonsdale Rd, Barnes, London SW13 9JP www.velehrad.org.uk

červen/jún 2016 **číslo 86**

****

Chvála nynější české Karlománie v kontextu Evropy

Portrét Karla IV. z votivního obrazu biskupa Jana Očka z Vlašimi

Vzpomínat na slavné kapitoly národních dějin je v dnešní Evropě, postižené politickokorektně-kosmopolitním bacilem, jaksi nepatřičné. Je tomu tak zjevně v kontextu unijního boje proti extrémnímu nacionalismu, ale dělá se to prostě dál a většině obyvatel EU to připadá jako samozřejmost. Patriotismus ostatně není vypjatým nacionalismem, viz třeba britský příklad oslav narozenin královny, či každoročních vzpomínek na Bitvu o Británii, na invazi v Normandii 6.června 1944, nebo předvolební diskusi o suverenitě před referendem o Evropské unii.

Není proto vůbec divu, že Češi právě, kupodivu více než „mohutně‘‘, oslavili 700. výročí narození slavného „Otce vlasti‘‘, císaře a krále Karla IV. Přijeli dokonce i vévodové a knížata Lucemburska, Monaka a Liechtenštejnu a bavorský premiér, konaly se, či ještě pokračují, skvělé výstavy s exponáty jako Svatováclavská koruna a další korunovační klenoty, císařská koruna z Cách, pohřební koruna Přemysla Otakara II., korunovační a pohřební oděvy a výstava pokračuje i v Norimberku. Konala se také slavnostní mše v pražské katedrále za přítomnosti zmíněných představitelů a prezidenta, premiéra a vlády i parlamentu ČR a během ní byla vystavena Svatováclavská koruna. Projevy prezidenta i kardinála Duky hodnotily osobnost Karla IV. i jeho zásluhy o stát a Duka vyzdvihl i Karlův „kooperační model spolupráce církve a státu‘‘. Papežský nuncius pak přečetl poselství papeže Františka a zazněla hymna. Premiér Sobotka poté jel ukázat bavorskému návštěvníkovi Karlštejn a nad Prahou na Letné se konala hudební vzpomínková akce Českého rozhlasu pro mladé pod názvem „Karel je king‘‘. Britská média, včetně BBC TV, ani slovo a přitom by se to kampani za setrvání v unii jistě hodilo...

Národovci mezi námi si v těchto souvislostech připomněli, že díky zodpovědnému, moudrému a patriotickému vládnutí Karla IV. (v kontrastu s mnohými politiky dnes) byla naše vlast prosperující zemí a Praha (stejně jako pak za Rudolfa II.) ekvivalentem dnešního Bruselu, tedy hlavním městem říše římské a Evropy, že království zahrnovalo celé Slezsko, Braniborsko (i Berlín) a že na konci Karlovy vlády byla značně rozrostlá Praha třetím největším městem tehdejšího křesťanstva, po Římu a Konstantinopoli. A na soudobé historické vazby vzpomínají i Slováci, kteří mají dodnes v Bratislavě Lucemburskou baštu. Karlománie se zkrátka vydařila a celému národu připomněla, že máme na co být hrdi a to je, za jinak nepříliš uspokojivé vnitropolitické i mezinárodní situace, velmi potřebnou vzpruhou.../jn/

****

Londýnští krajané mají i nadále možnost účastnit se jako dosud

tradiční české nedělní mše

nyní vždy první a třetí neděli v měsíci ve 13 hodin, tedy příště 5. a 19. června v kostele “OUR LADY OF THE ROSARY”, 211 Old Marylebone Rd., London NW1 5QT

Nejbližší stanice metra je Edgware Road linek District, Circle a Hammersmith & City; stanice linky Bakerloo je však o kousek dál. Parkování v neděli na ulici či před kostelem. Příležitost ke svátosti smíření je vždy před mší svatou od 12.15, nebo po domluvě s Otcem Eliášem na 0799 998 6199

****

****

ZPRÁVY Z KOMUNITY A LONDÝNA

Brookwood opět důstojnou vzpomínkou na naše padlé...

Jako každoročně o výročí vítězství nad fašismem se i letos v československé části brookwoodského spojeneckého hřbitova konala vzpomínka na naše padlé, tentokrát v sobotu, 7.května odpoledne.

Za účasti velvyslanců ČR Libora Sečky a SR L'ubomíra Reháka, vojenských přidělenců a našich veteránů ze slavné 311. československé bombardovací perutě RAF, gen. Ivana Schwarze a plk. Arnošta Poláka a rodin padlých, včetně např. paní Hany Ludikarové, byly položeny věnce k pomníku a pak i květiny ke hrobům ve vedlejší části hřbitova, u hrobů těch, kteří válku přežili.

Jak známo, z veteránů z čs. stíhacích perutí RAF (310., 312., 313., a 68.) ani z těch, kteří bojovali v řadách perutí britských, už v Británii zřejmě nikdo nepřežívá, kromě snad plk.Miroslava Liškutína, DFC, AFC, hrdiny od bojů o Dieppe v řadách 312. čs. stíhací peruti, který byl ještě nedávno, v listopadu 2014, opět a už po několikáté po zásluze vyznamenán (*viz číslo 70 z ledna minulého roku*). Vyznamenání Liškutínovi (ročník 1919) tehdy u něj doma, ve Farehamu v Hampshire, předal vojenský atašé plk. Klapáč, ale nyní nemáme čerstvé zprávy.

Účastníky brookwoodského vzpomínkového aktu příjemně překvapily krásně očištěné náhrobní kameny našich hrdinů, což zajistila skupina krajanů a jejich britských přátel kolem *Czechoslovakian Memorial Fountain* v Leamington Spa. Podrobnosti jejich činnosti a jak na opravu fontány přispět, rád prozradí Alan Griffin na e-mailové adrese: *alangriffin.leam@btinternet.com.* Jak známo, Leamington byl za Druhé světové války posádkovým městem tam ustavené československé armády v Británii, ze které se rekrutovaly i posádky pro parašutistický výcvik pro výsadky do okupované vlasti a ze které – spolu s vojáky dřívějšího 200. čs. pluku protileteckého dělostřelectva od afrického Tobruku) pak byla vytvořena 1.československá samostatná obrněná brigáda pod velením generála Lišky, která se zúčastnila bojů v Normandii a obléhala až do konce války nacistickou pevnost Dunkirk.

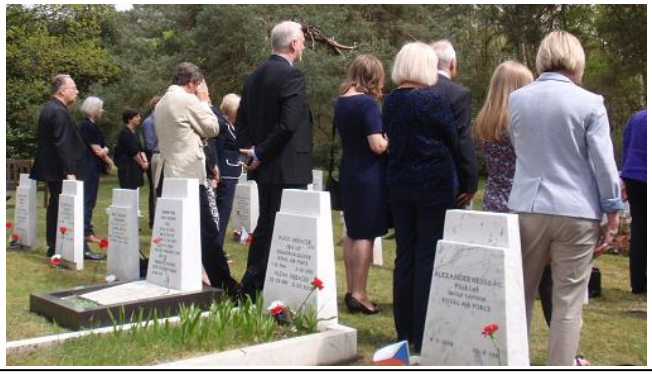

Momentky z Brookwoodu (shora dolů): Velvyslanci, veteráni a přidělenci před pomníkem, sedící: plk.Polák, gen.Schwarz a pí Ludikarová a účastníci mezi hroby

Toulky českou minulostí s SVU...

Už po uzávěrce minulého čísla se konala tradiční přednáška britské skupiny SVU v čs. klubu, spojená s výroční schůzí. Přednášku tentokrát přijel z Prahy přednést autor známého seriálu Toulky českou minulostí, Petr Hora-Hořejš a osoba přednášejícího i téma přilákaly pět desítek zájemců. Podle řady z nich to stálo za to, neboť zážitky přednášejícího a jeho souboje s režimními úřady by samy o sobě vydaly na knihu. Na výroční schůzi pak bylo mimo jiné konstatováno, že přednášky (vždy v poslední sobotu v měsíci ve 14 hodin) budou v klubu pokračovat, větší akce s promítáním by se pak konaly v nové budově londýnského Velehradu v Barnes u Hammersmith Bridge, (nyní už připravované k provozu – *viz snímky na straně 3*) kde je instalováno nejmodernější promítací zařízení, pod společnou organizační péčí SVU a správní rady.

Budeme vzpomínat na zemřelé v červnu...

Tento měsíc budeme opět vzpomínat na naše zemřelé. Budou mezi nimi veteránka našich jednotek na Blízkém východě **mjr.Nina Dobosharevich** (3.června), voják, londýnský kněz a pak biskup pro krajany **Jaroslav Škarvada** (14.června) a Skotka s moravským přízvukem a mecenáška londýnského Velehradu **Roxana Mackay** (22.června).

o **Správní rada charity londýnského Velehradu** děkuje za velkorysé peněžní dary paní **Evě Jakubovičové – Feunteun** a paní **Lole Hruškové**. Bůh zaplať!

****

Britská skupina Společnosti pre vedy a umenia SVU pozývá predbežne krajanov na

prednášku pani Hany Ludikarovej o jej otcovi,

členovi Benešovej vlády tesne pred vojnou a potom v emigracii

v sobotu 24. septembra o 14tej hod. v čs. klube, 74 West End Lane, NW6, metro West Hampstead

Info: Věra Vavrečková (0170 2614 767) a Zuzana Slobodová (079 405 19 667). Priveďte priatielov a známých.

****

****

ZPRÁVY Z KOMUNITY VE ZKRATCE

Dva nové záběry z konce přestavby budovy a zahrady nového londýnského Velehradu v Barnes, kde už zbývá jen málo dodělávek...

Nedožité 107. narozeniny sira Nicholase Wintona, zachránce 670ti převážně židovských dětí před nacisty vlaky z Prahy těsně před válkou, byly oslaveny jeho dětmi 19. května v budově londýnské radnice v City za účasti našeho velvyslance Libora Sečky a delegace osobností z ČR. Den poté uspořádala obě naše velvyslanectví oběd pro zachráněné Wintonovy děti a večer se konal slavnostní koncert v síni St.John's Smith Square. Dva čeští studenti Tereza Fojtíková z 1. ostravské mezinárodní školy a Roman Jordan z budějovického gymnázia J.V.Jirsíka byli oceněni zlatou medailí Mezinárodní cenou vévody z Edinburku. Románu Jana Křesadla (Václava J.K.Pinkavy, 1926-95) Gravelarks (Mrchopěvci) se dostalo velmi pozitivního oceněnění recenzí v prestižním The Times Literary Supplement. Anglický překlad vydalo Jantar Publishing Michaela Tate. Správní rada londýnského Velehradu upozorňuje krajany na občanskou povinnost jít hlasovat v referendu o Evropské unii 23.června.

ZPRÁVY Z DOMOVA VE ZKRATCE

Výročí vítězství nad nacismem bylo vzpomenuto 8.května v Praze na Vítkově tradičním pietním aktem položení věnců k pomníku neznámého vojína, přehlídkou a přeletem armádních letounů gripen za přítomnosti prezidenta a dalších představitelů a veteránů Druhé světové války, kterých podle ministerstva obrany už žije jen něco více než 700. Výročí osvobození bylo vzpomenuto v Ostravě, Hradci Králové, Děčíně i v Praze a také v Plzni, kde městem projela tradiční jízda obrněnců-veteránů americké armády, které pak byly vystaveny spolu s ukázkami současné výzbroje a seskokem výsadkářů. Petr Neuberg, jehož sousedy v Deštné u Jindřichova Hradce byla rodina zahynulého letce naší 68. noční stíhací perutí RAF Josefa Kloboučníka, sestavil mapu Evropy s označením míst, kde za války padli naši letci, symboly našich perutí, či vlajkami a symboly letectva spojenců. Výřez mapy přineseme v příštím čísle. V této souvislosti se hodí upozornit naše novináře ve vlasti, že převážná většina našich letců sloužila po významné účasti v Bitvě o Francii ve 310., 312. a 313. **československých** stíhacích perutích RAF (což měli napsáno znacích), dále v 68. noční stíhací peruti, jejíž více než polovinu tvořili naši a která měla české motto ,,Vždy připraven" a ve znaku sovu, kterou našim letcům navrhla během návštěvy královna Alžběta, později nazývána královnou matkou. Další naši letci sloužili ve 311.**československé** bombardovací peruti RAF a v celé řadě anglických perutí, často po několika našich letcích a jednu dobu byla také nadpoloviční většina 1.noční peruti československá a stejně i 138. peruť zvláštního nasazení -- výsadky nad okupovanou Evropou – kde sloužilo až 24 našich letců a také 24. transportní peruti, kde bylo 13 našich pilotů. 9.května zemřel v Praze ve věku 95 let plk. Jaroslav Hofrichter, střelec a palubní mechanik 311. československé bombardovací peruti, třikrát vyznamenaný válečným křížem a medailí za statečnost. RIP. Slovensko bude od 1. júla predsedať po Holandsku na pôl roka Európskej unii. Podujatie Halušky Terchová 2016, tradičné Majstrovstva sveta vo varení a jedení bryndzových halušiek, navštívilo v Amfiteatri Nad Bôrami približne 5500 ľudí, ktorí okrem kulturného programu skonzumovali viac ako tonu halušiek.

DUCHOVNÍ SLOVO

„Mysleme na ty krvavé rány našeho světa..."

Promluva prof. P. Halíka během mše za oběti čínského komunistického režimu (*Převzato z webu www.halik.cz.)*

Na Velký pátek jsme si řekli, že stěžejním okamžikem pašijového příběhu je Ježíšův výkřik na kříži: *„Bože můj, proč jsi mne opustil?"* Po dlouhá léta se vždy znovu vracím k tomuto temnému výroku, až se postupně stal jedním z úhelných kamenů mé víry a filozofické reflexe víry, mé teologie. V tomto výkřiku přichází ke slovu utrpení všech obětí násilí a nespravedlnosti. Dějiny píší vítězové. Ale je třeba slyšet i hlasy obětí. J.-B. Metz řekl: *„Pokud v našem kázání o vzkříšení už není slyšet křik ukřižovaného, je to mytologie o vítězi, a ne křesťanská teologie." „Okolní národy,"* píše Metz, *„vymýšlely zbožné teorie, jak odvysvětlit zlo: Bible, v žalmech, v knize Job i v pašijovém příběhu, zůstává krajinou výkřiků. Ty výkřiky mají dolehnout i k našim uším a dotknout se i našich svědomí."* >>>>>>>>>

****

British, Czech & Slovak Association srdečně zve na tradiční

KAŽDOROČNÍ LETNÍ GARDEN PARTY

v sobotu 4.června od 15 do 18 hodin v zahradách velvyslanectví SR a ČR

a pod záštitou velvyslanectví Slovenska

občerstvení, pivo, víno a limonády, hudební skupina, knižní bazar, tombola a výroba pastelů Barbary Sitar

Prodej vstupenek na Eventbrite: https: //www.eventbrite.com/e/bcsa-summer-garden-party-tickets-24543546408?aff=es2
a na bcsa@bcsa.co.uk nebo tel. : 0208-795-4875 či na adrese: 643 Harrow Rd, Wembley, HA0 2E (vstup jen s rezervací)

****

****

„Mysleme na ty krvavé rány našeho světa…“ (pokračování ze str. 3)

Když Ježíš, proměněný zkušeností smrti, přichází znovu ke svým apoštolům, legitimuje se svými ranami. Když se apoštol Tomáš setkává se vzkříšeným Kristem, Ježíš mu nastavuje své rány. A Tomáš zvolá při pohledu na jeho rány: *„Ecce Deus – hle, Bůh! Můj Pán a můj Bůh!“* Je to jediné místo v evangeliích, kde je Ježíš explicitně nazván Bohem. Jen tam, při doteku ran. Jen skrze ně vidíme božství našeho Pána - nekonečnou, nepodmíněnou, plně se vydávající lásku.

Zabývali jsme se o těchto Velikonocích otázkou, která je nyní často kladena: Máme s muslimy stejného Boha? Řekl jsem: *„Nejen s muslimy a Židy, ale i s ateisty, motýly a hvězdami. Náš Bůh není lokální bůžek kmene katolíků, na něhož bychom měli monopol. Náš Bůh je stvořitel nebe i země, Bůh všech lidí, blízkých i vzdálených, věřících i nevěřících, živých i mrtvých – a také ptáků, ryb a oblaků.“*

Ano, *pojetí* tohoto Boha se liší, liší se nejen mezi věřícími různých náboženství, ale i uvnitř těchto náboženství. Chápeme-li slovo Bůh v duchu evangelia, pak to slovo znamená nepodmíněnou, vydávající se a obětující se lásku. *Lásku*, která necouvne před nenávistí a odmítá se v konfrontaci s nenávistí sama proměnit v nenávist. (Učitel naší generace, otec Josef Zvěřina ve vězení říkával: *„Jediná věc, ke které mě nikdy nesmí donutit, je, abych je začal také nenávidět.“*) Láska raději bere na sebe kříž, pronásledování a utrpení. Stojí před mocí bezbranná jako student na pekingském náměstí Nebeského míru před tanky – obraz, který nesmí být vymazán z paměti lidstva. A *pravdu*, která v konfrontaci se lží necouvne, a také odmítne se proměnit v lež. Kristus před tribunálem moci říká: *„Já jsem se k tomu narodil a k tomu jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě.“* Spojení slov *láska* a *pravda* někteří používají jako nadávku; pro nás křesťany tato slova jsou jménem Božím.

Toto je poselství Velikonoc: Bůh se nám ukazuje v Kristu skrze zraněné lidství. Kde teče krev, kde lidé trpí pro svou víru či svou touhu po svobodě, v ranách našeho světa se i dnes setkáváme s ranami Ježíšovými. Když ignorujeme rány našeho světa, když se paktujeme s mocnými, na jejichž rukou je krev, když ignorujeme utrpení našich bližních, když nechceme vidět rány v lidských osudech a srdcích, když přehlížíme nespravedlnost, pak nemáme právo vyznávat: *náš Pán a náš Bůh.*

Když Ježíš přišel z krajiny smrti, ani jeho nejbližší ho nepoznali; Máří Magdaléna potřebuje slyšet jeho hlas, Tomáš dotknout se jeho ran. Zakoušíme ho jako učedníci na cestě do Emauz: jako neznámého poutníka, jako cizince. *Pane, kde jsme tě viděli?* (Mt 25,37) A Ježíš říká: *„Zažili jste mě v mé anonymitě, v mých nejmenších bratřích a sestrách. Když jsem byl hladový a dali jste mi najíst, když jsem byl nahý a oblékli jste mne, když jsem byl ve vězení a navštívili jste mne, když jsem byl na cestách, uprchlík, migrant, a ujali jste se mne. Tehdy jsme se setkali, anebo minuli s Kristem. Kristus je s námi v ranách tohoto světa.“*

Dnes si připomínáme rány, které by mnozí chtěli zapomenout a zbagatelizovat, rány toho totalitního komunistického režimu. Mysleme na všechny ty současné i minulé oběti, mysleme na ty krvavé rány našeho světa, nechme je promluvit do našeho svědomí, nezavírejme oči před těmi temnými pravdami našeho světa. Protože právě v těch ranách, když je neignorujeme, když nedáváme přednost lži před pravdou, když se nepřizpůsobujeme moci, která se opírá o lež, tehdy se setkáváme s tou mocí Boží, s tou nepodmíněnou láskou, která je silnější než smrt.

Ano, nyní zasedneme ke stolu s Kristem, budeme slavit Večeři Páně. Kristus zval ke svému stolu ty, které nikdo nezval, ty, kterých si nikdo nevážil. A i my pozvěme alespoň v duchu ke svému stolu všechny ty oběti násilí a nespravedlnosti, slyšme jejich hlas, slyšme jejich svědectví, slyšme jejich hlas, který zazníval v onom výkřiku Ježíše na kříži. Slavíme Velikonoce, ale kdybychom pro Velikonoce zapomněli na utrpení kříže, pak by naše zvěstování o vzkříšení nebylo pravdivé. Neboť je pravdivé tehdy, jestliže znamená i vzkříšení našeho svědomí, jestliže znamená posílení naší cestě protestu proti lži, násilí a nespravedlnosti. Přijměme sílu z tohoto Kristova stolu. Amen.

Spoločné vyhlásenie predsedu KBS a predsedu UZŽNO

Dnes si pripomíname výročie známej encykliky Pia XI. "Mit brennender Sorge". "S horlivou starosťou" napísal tento pápež v roku 1937 Nemcom, pretože nechcel, aby Cirkev zostala medzi "spoluvinníkmi za neinformovanosť" po tom, čo sa k moci dostal Hitler a jeho vplyv zasiahol celú spoločnosť. Pápež jasne odsúdil rasovú ideológiu a označil ju za neprijateľnú pre kresťanov. "Veriacim v Boha nie je každý, kto rečnícky používa slovo Boh," zdôraznil. "Len povrchné mysle môžu podľahnúť bludu a horliť za národného Boha, za národné náboženstvo, nerozumne sa pokúšať vtesnať Boha, stvoriteľa celého sveta [...] do hraníc jedného národa, uväzniť ho do krvného priestoru jedinej rasy."

Kritika rasizmu vtedajšieho režimu bola prorocká: existujúce predsudky sa rozhoreli do nenávisti - a nenávisť spôsobila katastrofu. Strach, ktorý zachvátil ľudí kvôli príslušnosti k menšinovým rasám, sa nedá vymazať z pamäti. S veľkým znepokojením preto konštatujeme, že sme v týchto dňoch nanovo zaznamenali príznaky obáv a nepokoja. Obracajú sa na nás starší ľudia, ktorým sa v pamäti vynárajú spomienky a hovoria o svojej úzkosti zo súčasného vývoja. Sme presvedčení, že je potrebné všetkých pozvať k pokoju, ale aj k vážnej obozretnosti v politickom a náboženskom živote. Táto obozretnosť je o to naliehavejšia, že dnešný deň nám pripomína aj obdobie, počas ktorého sme dopustili násilné vyvezenie desiatok tisícov Židov z našej krajiny. Ani tí predstavitelia Slovenska, ktorí boli skalopevne presvedčení, že konajú za Boha a za národ, sa vtedy nevyhli spoluúčasti na veľkom nešťastí. História pozná mnohé prípady, keď sa štátna moc obrátila proti Židom a podrobila ich krutému a neľudskému zaobchádzaniu. Cirkev už neraz v minulosti odsúdila takéto skutky a označila ich za neprípustné. Preto odsudzuje aj zločiny a krivdy voči Židom, ktoré sa udiali na Slovensku v rokoch 1939 až 1945.

Katolíci i Židia, poučení dejinami, nesmieme dopustiť, aby sa naše slová alebo činy obrátili proti komukoľvek: každý, aj ten najmenší prejav rasovej alebo náboženskej neznášanlivosti nám musí zostať cudzí. Nesúhlasíme so žiadnou výzvou na násilie. Dúfame v obrátenie tých, ktorí prípadne aj sadajú do parlamentných lavíc a hovoria jedným dychom o Bohu a národe, ale zároveň neváhajú útočiť na ľudí len z dôvodu ich inej farby pokožky či odlišného náboženského presvedčenia. Naše náboženstvá sú nezlučiteľné s rasizmom, antisemitizmom a výzvami na násilie. Roztrpčenie nad problémami nesmie vydláždiť cestu radikálnym riešeniam, ktorým chýba potrebné rozlišovanie. Obraciame sa na všetkých obyvateľov Slovenska, aby sa vyhli akémukoľvek extrémizmu. Usilujme sa viac o zachovávanie spravodlivosti, prejavujme väčšiu vzájomnú úctu a prekonávajme sebectvo hľadaním spoločného dobra. Tam vidíme autentickú cestu zo súčasnej krízy.

Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita, predseda KBS
Igor Rintel, predseda Ústredného zväzu židovských náboženských obcí v SR

****

****

DOPISY ČTENÁŘŮ

Vážení a milí krajané ve Velké Británii,
srdečně Vás zdravím z Plzně. Jmenuji se Alžběta Kalábová a pracuji jako koordinátorka dobrovolníků v Plzeňské diecézi (zhruba Plzeňský a Karlovarský kraj) a to konkrétně pod Diecézní charitou Plzeň. Letos jsme se rozhodli vybudovat Dobrovolnické centrum, které zajistí zastřešení a zázemí pro práci našich úžasných pomocníků, kteří pomáhají nejen přímo v našich provozech, ale také kreativně jako grafici, tvůrci benefičních aktivit a podobně. Na toto centrum máme však velmi zúžené fondy, proto se obracíme na ty z Vás, kterým není dobročinnost lhostejná a prosíme Vás o pomoc. Sháníme 50 000 Kč, které využijeme na povinné pojištění dobrovolníků, supervizi dobrovolníků, pořízení propagačních materiálů a podobně. Kdybyste chtěli nějakou finanční částku darovat nebo na Dobrovolnické centrum při Diecézní charitě Plzeň udělat sbírku či benefiční akci (koncert, výstavu atp.) budeme Vám moc vděční. Samozřejmostí je z naší strany doložení veškerých potřebných dokladů a náležitostí.

Srdečně Vás zdravím a v případě jakýchkoliv dotazů se obracejte na můj e-mail: alzbeta.kalabova@dchp.charita.cz
Mgr. Alžběta Kalábová, koordinátorka dobrovolníků, Diecézní charita Plzeň

The Czech National Trust (CNT)
zve krajany u příležitosti 2.výročí založení na panelovou diskusi v angličtině na téma

Karel IV. : Architektonické dědictví a moderní urbanistické plánování

v úterý 7. června v 19 hodin
St.Ethelburga's Centre
78 Bishopsgate, London EC2N 4AG

Vstupenky a informace na:
https://www.eventbrite.co.uk/e/charles-iv-architectural-legacy-and-modern-urban-environment-tickets-24023477869

Občerstvení zajištěno

Akce ve spolupráci s Českým centrem Londýn a Czech Tourism

Dopis z Prahy

Kudy cesta nevede...

Čas od času slyšíme nebo čteme zprávy o hrozných a bizarních osudech a událostech v Severní Koreji - zřejmě nejkomunističtějším z dosud přežívajících států onoho vyznání. Člověku v Evropě to připadne jako cosi neskutečného, zpráva ze světa nemocné fantazie, něco co se nemůže doopravdy dít na této reálné zeměkouli v jednadvacátém století.

Lidská paměť je krátká, staří pamětníci postupně odcházejí na věčnost a pozornost mladých či mladších se těžko odpoutává od toho, co nás právě teď okouzluje, nebo - častěji - kde nás právě teď tlačí bota.

A tak mě napadlo sáhnout do krabice vzpomínek z padesátých let, kdy u nás nás sice nebylo všecko přesně takové jako ve výše zmíněné rezervaci absolutistického systému, ale spousta podobností s dnešní Kim Il Sungovou říší tluče do očí. Tedy alespoň mě.

Minulý měsíc jsem - po delší době - poobědval se sestřenkou Mášou. Ta se mezi řečí (a v jiné souvislosti) zmínila o své moravské, dnes již dávno mrtvé babičce. A tak jsem si vzpoměl na tu historii, která se udála v Československu v padesátých letech minulého století, ale nejspíš by nebyla daleko od životní tragedie někoho v Jižní Koreji dnes nebo včera.

Mášina babička Anička měla dvě děti: Jirku a Terezku (naši tetu). Babičky Aničky manžela zabili za války nacisti. Jirka v osmačtyřicátém utekl přes kopečky a skončil někde v Americe. Na počátku padesátých let žila babička Anička sama v malém bytě v Hodoníně a přes den obvykle chodila hlídat děti tetě Terezce, která pracovala jako písařka na stroji v družstvu hodinářů.

Jednou večer u babičky Aničky zvonil zvonek a za dveřmi stál drobný sympatický chlapík. Řekl jí, že je kamarád Jirky z USA, že mu Jirka dal její adresu, a že by potřeboval "jenom tuhle noc" někde přespat. Inu, co mohla babička Anička dělat, ustlala mu na otomanu v kuchyni, ráno mu udělala kafe a poprosila ho, aby nikde neříkal, že u ní byl. Načež se s ním rozloučila.

Asi za hodinu zase někdo zvonil, byli to dva mládenci od bezpečnosti a odvezli jí do vězení. Po několika týdnech stála před soudem pro ukrývání diverzanta. Svědkem obžaloby byl drobný sympatický chlapík, který si na živobytí vydělával tím, že dělal volavku (agenta provokatéra) pro STB. Soud babičce napařil tři roky, ale prokurátor se odvolal a nakonec jí dali pět let. Pustili jí po čtyřech (letech). Ona pak zase pomáhala tetě Terezce hlídat děti a za pár let umřela. Jestli řeknete, že Milada Horáková taky nic neprovedla a skončila hůř, tak uznám, že máte pravdu.

Na příběh babičky Aničky jsem si vzpoměl asi také proto, že jsem kdesi četl, že komunisté dnes úspěšně získávají přízeň mezi "polistopadovou" generací znechucenou naším současným politickým marasmem. A napadlo mě, že jeden konkretní příběh snad někomu napoví, kudy cesta ke zlepšení rozhodně nevede.

Z končin nad Václavským náměstím do Londýna pozdravuje Honza Krátký

****

Vážení zahraniční Češi, milí přátelé,

po dvouleté přestávce opět připravujeme **konferenci Krajané a problém identity**, která se bude konat **v nové budově Národního muzea** už **ve dnech 28.- 30. září 2016**. Jak název napovídá, budeme se věnovat tomu, co pod identitou rozumíme a jak ji v podmínkách krajanských komunit udržovat. První dva dny budou jednací, třetí den bude věnován návštěvám pražských muzeí a pamětihodností. Konference má i svůj rozměr společenský a tak budeme rádi, když si naplánujete cestu do Prahy a naše setkání navštívíte. Partnery konference jsou Ministerstvo zahraničních věcí ČR a Národní muzeum, dále Český rozhlas, Senát a Národní archiv ČR. Souběžně s konferencí v Praze proběhne **Krajanský festival**, jehož se zúčastní krajanské hudební a taneční soubory z řady zemí. Program konference najdete na www.zahranicnicesi.com. Budeme jej průběžně aktualizovat. *Zaregistrujte se prosím co nejdříve, nejpozději do konce srpna, na info@zahranicnicesi.com či poštou MKVZČ, K Zahrádkám 1289, 15500 Praha 5, ČR*

****

****

Nenechte si ujít, aneb trochu kultury v Londýně v červnu…

- 3.júna o 18.30 sa bude v sáli veľvyslanectva SR konat vzpomienka na maliarske dielo **Olgy Krýslové** (1931 – 2003). **Barbara Sitar** predstaví krajinarstvo jej matky v kontextu pameti a identity. Organizuje BCSA a Turčianská galeria, Martin. Vstup 10 liber pre nečlenov BCSA – registracia nutná na ***bcsa@bcsa.co.uk.***
- 2.,4. a 6.června v 19 hodin vystoupí v Guildhall School of Music and Drama sólisté a orchestr Guildhall School pod taktovkou Timothyho Redmonda. Na programu opery jednoaktovky **Bohuslava Martinů** Ariane a Dvakrát Alexander. Info: ***www.gsmd.ac.uk*** a 020 7638 8891.
- Až do 6.června bude pokračovat program **Evropského literárního festivalu** (bývalá literární noc) i v řadě měst v Británii. České skupiny sponsoruje *České centrum*. Info: Petra Štorchová na <***storchova@czechcentre.org.uk***>
- 9.června v 19.30 vystoupí b Barbican Centre, Silk St., EC2Y 8DS London Symphony Orchestra pod taktovkou Daniela Hardinga a s Lisou Batiashvili (housle). Na programu **Dvořákova** Overtura Othello a jeho Symfonie č.8 v G dur a Bartókův Houslový koncert č.1. Info: ***www.barbican.org.uk*** a 020 7638 8891
- 11. júna o 19.30 v Barbican Centre (viz hore) vystúpi slovenský folklorný balet **Lúčnica.** (info tiež veľvyslanectvo)
- Tiež 11. 6. o 13tej v sáli veľvyslanectva **Lentilková párty** pre slovenské aj české deti. Organizuje Slovenská katolícka misia a ambasáda, vstup £5, registracia sms na 07526-510 575 a info ***mddvscm@gmail.com***
- Až do 12. června bude vystavovat fotografie na výstavě *Performing for the Camera* lotyšský umělec žijící v Praze **Ivars Gravlejs**. Info: Tate Modern, Bankside, London SE1 9TG. Spoluorganizuje České centrum.
- 23., 25. a 28. června představá opera London Coliseum, St.Martin's Lane, WC2N 4ES **Janáčkovu** operu Její pastorkyňa (Jenůfa) v angličtině. Účinkují: ENO Orchestra & Chorus pod taktovkou Marka Eigglesworth a s Laurou Wilde v titulní roli. Dále účinkují Michaela Martens, Peter Hoare, Nicky Spence a Felicity Palmer. Info: 020 7845 9300
- Až do 27.června bude dál v rezidenci v londýnských Gasworks za podpory *Českého centra* a *Institutu umění* pražská výtvarnice **Barbora Kleinhamplová** (*viz info květen*). 25. června od 12 do 18 hodin Open studio. Info: Gasworks, 155 Vauxhall Street, London SE11 5RH. ***info@gasworks.org.uk*** Tel: 020 7587 5202 a České Centrum.

****

Bydlíte ve Streathamu či okolí? V tom případě vás na zajímavé akce zve

Centrum pro děti i rodiče OKÉNKO

Každou sobotu 10-13hod. posezení rodičů a česká školka a jesle v City Heights E-ACT Academy, 33 Abbotts Park, London, SW2 3PW. Každou středu 10-12 hod. Dětský klub, ve Weir Link, 33Weir Road, SW120NU. Měsíčně v sobotu v 19h. Knižní klub. Info: c.okenko@hotmail.co.uk a 07903-867883

****

Sväté omše našej londýnskej komunity

Kostol (Our Lady of La Salette and St. Joseph), 14 Melior Street, London SE1 3QP, najbližšia stanica metra London Bridge: Nedeľa 13.00 a 19.30, Streda 19.30, Piatok s angl. Farnosťou

Sviatosť pokánia (*svätá spoveď*) – pred i po každej svätej omši a taktiež po dohovore s duchovným otcom

****

Zajímá vás, jak je Česká republika reprezentována ve Velké Británii?

Kontaktujte Czech Centre na nové adrese: 116 Long Acre (Covent Garden), London WC2E 9PA

Telefon: +44-207-307-5180 e-mail: info@czechcentre.org.uk

Czech Centre pořádá a organizuje výstavy, přednášky, koncerty atd , informuje Brity o možnostech podnikání, vzdělávání, atd

****

ZAJÍMÁ VÁS CO SE DĚJE V JINÝCH KRAJANSKÝCH KOMUNITÁCH?

Zkuste si na internetu najít *http://krajane.radio.cz/*

Budete překvapeni, je to totiž internetová platforma, určená k získávání a výměně informací, týkajících se zahraničních Čechů v celém světě… A najdete tam i informace o londýnském Velehradě

****

ZAJÍMÁ VÁS ČESKÁ A SLOVENSKÁ HUDBA? STAŇTE SE ČLENEM A PŘIVEĎTE ANGLICKÉ ZNÁMÉ DO

The Dvořák Society for Czech and Slovak Music

Společnost sdružuje zájemce o českou a slovenskou hudbu a jako registrovaná charita pomáhá hudebníkům a tělesům doma

Podrobnosti najdete na internetu (http://www.dvorak-society.org) a další poskytne Terry Heard, Membership Secretary, 67 Lewisham Hill, London SE13 7PL, Tel: 020 8852 9263, e-mail: membership@dvorak-society.org

****

VÍTE, ŽE VELEHRAD MÁ TAKÉ VLASTNÍ WEBSITE? www.velehrad.org.uk

Nabízí mnoho informací. Příspěvky na činnost Velehradu - zatím zasílejte šeky na adresu: Velehrad, PO Box 3148, Purley CR8 9DE

****

CZECH AND SLOVAK CLUB IN LONDON

Chcete si pochutnat na tradičních českých a slovenských jídlech a napít se dobrého piva z našich končin?

Stačí jet metrem do stanice West Hampstead (NW6) a o pár stovek metrů níž, v 74 West End Lane, čeká vytoužené pohoštění.

Restaurace otevřena od úterý do pátku 17 -22.30 hod a klub 17 - 23 hod, v sobotu/neděli 12 - 22.30 hod, klub 12 - 23 hod. Zavřeno každé pondělí kromě Bank Holidays, kdy je pak zavřeno v úterý. Telefon: Klub 0207 328 0131, Restaurace 0207 372 1193

****

Vydává a rozesílá Správní výbor charity Velehrad London (Publisher : Velehrad London, Charity registered in England and Wales (number: 1154836) and a company limited by guarantee (registered company No.: 08684201) Reg. offices: 39 Lonsdale Road, Barnes, London, SW13 9JP) a *rediguje v tradicích Věstníku a Londýnských Listů J.M. P.Jůn*